

**ПРАВОВІ ВИСНОВКИ
ВЕРХОВНОГО СУДУ**
У СПРАВАХ
ЩОДО ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ
ТА ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ
господарська юрисдикція

ІЄ ПРАВОВА
ЄДНІСТЬ
РЕДАКЦІЯ
ЮРИДИЧНИХ
ВИДАНЬ

Київ • 2019

УДК 347.991:346.9.03/.04](477)(082)
П68

Упорядники:

Жуков Сергій Вікторович – кандидат юридичних наук, суддя-спікер Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду, судова палата для розгляду справ про банкрутство;

Погребняк Володимир Яковлевич – кандидат юридичних наук, секретар судової палати для розгляду справ про банкрутство Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Рецензент

Ковалко Наталія Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри фінансового права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, адвокат, медіатор.

П68 Правові висновки Верховного Суду у справах щодо виконання судових рішень та виконавчого провадження (господарська юрисдикція) / Упорядники Жуков С. В., Погребняк В. Я. К.: Алерта, 2019. 336 с.

ISBN 978-617-566-529-9

Збірник містить правові висновки Верховного Суду щодо виконання судових рішень та виконавчого провадження. Допомогає узагальнити та проаналізувати судову практику Верховного Суду (господарська юрисдикція). Правові висновки розташовані відповідно до розділів, що зручно для пошуку необхідної інформації.

Збірник розрахований на суддів господарських судів, державних та приватних виконавців, арбітражних керуючих, юристів, викладачів, студентів, наукових працівників та аспірантів.

УДК 347.991:346.9.03/.04](477)(082)

ISBN 978-617-566-529-9

© Жуков С. В., Погребняк В. Я. 2019,
© Видавництво «Алерта», 2019

ПЕРЕДМОВА

Світова практика та стандарти демонструють, що процес здійснення правосуддя розпочинається з моменту звернення до суду й закінчується виконанням судового рішення. Тому судове провадження повинно мати цілісну й логічно завершену структуру від звернення до суду до виконання судового рішення.

У зв'язку з цим на державу покладається обов'язок щодо створення, зміцнення та розбудови дієвої системи примусового виконання рішень, у тому числі шляхом імплементації європейських норм та стандартів у національне законодавство України. До того ж, примусове виконання рішень, як завершальна стадія судового провадження, є невід'ємною частиною дотримання права людини на справедливий судовий розгляд упродовж розумного строку, закріпленого в статті 6 Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, а також одного з найважливіших прав, гарантованого статтями 55, 124 Конституції України, – права громадянина на судовий захист.

На виконання вищезазначених завдань в Україні було прийнято два надзвичайно важливі закони – Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» та Закон України «Про виконавче провадження», що набрали чинності 5 жовтня 2016 року. Створення змішаної системи виконання рішень приватними й державними виконавцями в сукупності з удосконаленням процедури виконавчого провадження повинно було забезпечити реальне виконання рішень у розумні терміни, запровадити ефективний механізм мотивації праці державних і приватних виконавців, усунути корупційні ризики при примусовому виконанні рішень та в цілому забезпечити більш ефективне функціонування всієї системи. До того ж широкомасштабні реформаторські перетворення відбулися й у судовій сфері, які розпочалися з найголовнішого у формуванні довіри суспільства – трансформації Верховного Суду України, на базі якого було створено новий Верховний Суд.

Таким чином, було здійснено значні кроки в напрямку інтеграції України до європейського та світового простору. Однак, попри ряд реформувань, досі неможливо говорити про забезпечення права кожного громадянина на своєчасне й повне виконання судових рішень.

Проблема незахищеності прав громадян в Україні завжди була дуже гострою. І попри те, що за останні роки судові рішення стали виконуватися частіше (виконання зросло з 5–6% до 18%), цього виявилось недостатньо для того, щоб досягти середньоевропейського рівня. Усе це призводить до зниження довіри людей до судової влади, посилює переконання про те, що вирішити проблеми, використовуючи правові інструменти, неможливо, а також впливає на імідж України як партнера міжнародних інституцій та загрожує перспективі членства в Європейському Союзі.

Європейський суд з прав людини неодноразово наголошував у своїх рішеннях, що:

– виконавче провадження не може бути відокремлено від судового провадження (рішення у справі «Сіка проти Словачії» та «Васильчук проти України»);

– необґрунтовано тривала затримка у виконанні обов’язкового для виконання судового рішення може становити порушення Конвенції (рішення у справі «Бурдов проти Росії»);

– саме на державу покладено обов’язок дбати про те, щоб остаточні рішення, винесені проти її органів, установ чи підприємств, які перебувають у державній власності або контролюються державою, виконувалися відповідно до зазначених вище вимог Конвенції (рішення у справі «Ромашов проти України» та «Дубенко проти України»);

– держава несе відповідальність за виконання остаточних рішень, якщо чинники, які затримують чи перешкоджають їх повному і вчасному виконанню, перебувають у межах контролю органів влади (рішення у справі «Сокур проти України» та «Кришук проти України»).

Враховуючи прагнення України повноцінно інтегруватися до європейської спільноти, украї важливим є систематичне підвищення кваліфікації посадових осіб, відповідальних за належне виконання судових рішень, встановлення покарання за їх бездіяльність і безвідповідальність. Водночас підвищення рівня правової культури кожної людини й громадянина, провадження правопросвітницької та роз’яснювальної роботи серед населення, а також серед посадових осіб, безпосередньо залучених до процесу виконання судових рішень, – дієвий крок на шляху вирішення існуючих проблем в українських реаліях.

З огляду на це, викладений у збірнику «Правові висновки Верховного Суду у справах щодо виконання судових рішень та виконавчого провадження (господарська юрисдикція)» матеріал є безумовною складовою базового юридичного знання євроінтеграційного розвитку законодавства України, який може стати невід’ємним помічником для науковців, викладачів та студентів вищих юридичних навчальних закладів і факультетів, працівників судових органів, органів та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів, а також для всіх, хто небайдужий до системи примусового виконання рішень в Україні.

Ковалко Наталія Миколаївна, кандидат юридичних наук, доцент кафедри фінансового права юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, адвокат, медіатор.

ВІД УПОРЯДНИКІВ

Ефективне виконання судових рішень є невід'ємним елементом права на справедливий суд.

Ще в 1997 році Європейський суд з прав людини (ЄСПЛ) у рішенні «Горнсбі проти Греції» вказав, що право на суд було б ілюзорним, якби національна правова система Договірної держави допускала невиконання остаточного та обов'язкового судового рішення на шкоду одній із сторін. Попри це, тривалий час питання, пов'язані з належним виконанням рішень судів в Україні, перебували на периферії уваги органів національної влади, що привело до виникнення системної проблеми і змусило багатьох громадян України та юридичних осіб звертатися до ЄСПЛ зі скаргами на порушення Україною статті 6 (право на справедливий суд), статті 13 (право на ефективний засіб правового захисту) Європейської конвенції з прав людини та основоположних свобод (Конвенція), а також статті 1 (право на мирне володіння майном) Першого протоколу до Конвенції.

У 2004 році ЄСПЛ постановив перше рішення щодо суті порушення Україною кількох положень Конвенції у зв'язку з невиконанням рішень національних судів у справі «Жовнер проти України».

А вже у справі «Юрій Миколайович Іванов проти України» ЄСПЛ констатував наявність в Україні системно-структурної проблеми, пов'язаної з невиконанням рішень національних судів. Суд зазначив, що конкретні реформи українського законодавства і адміністративної практики мають бути здійснені невідкладно.

Втіленням реформи судової системи стали зміни до Конституції України 2016 року, за якими держава забезпечує виконання судового рішення у встановленому законом порядку. Національні суди контролюють виконання своїх рішень.

Вказані конституційні положення щодо посилення судового контролю за виконанням судових рішень були регламентовані в Законах України «Про судоустрій і статус суддів», «Про виконавче провадження», «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів», «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», положеннях нових процесуальних кодексів, прийнятих в жовтні 2017 року.

Для комплексного вирішення вказаної проблеми потрібно усвідомлення своєї відповідальності за невиконання рішень національних судів усіма гілками державної влади України.

Водночас, зусилля судової гілки влади саме в площині підвищення ефективності судового контролю за виконанням судових рішень видається тим чинником, який здатен сприяти вирішення системної проблеми невиконання судових рішень в Україні.

Основним завданням Верховного Суду, який розпочав свою роботу 15 грудня 2017 року, є забезпечення сталості та єдності судової практики.

До уваги пропонуються правові висновки Верховного Суду у справах, пов'язаних із здійсненням судового контролю за виконанням судових рішень.

Сподіваємося, що цей збірник стане у нагоді суддям, адвокатам, державним і приватним виконавцям, фаховим юристам.

Жуков Сергій Вікторович, кандидат юридичних наук, суддя-спікер Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду, судова палата для розгляду справ про банкрутство;

Погребняк Володимир Яковлевич, кандидат юридичних наук, секретар судової палати для розгляду справ про банкрутство Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду.

Зміст

ПЕРЕДМОВА	3
ВІД УПОРЯДНИКІВ	5

1. СКАРГИ НА ДІЇ ОРГАНІВ ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ

1.1. Особливості застосування пункту 6–1 частини 1 статті 26 Закону України «Про виконавче провадження»	6
1.2. Особливості виконання судового рішення у якому боржник – комунальне підприємство	7
1.3. Нормами Господарського процесуального кодексу України (в редакції до 15.12.2017, чинній на час подання та розгляду клопотання) не передбачено право суду вживати заходи забезпечення позову в межах розгляду скарги на дії Державної виконавчої служби	8
1.4. Прокурор є учасником виконавчого провадження, який має право оскаржувати дії державного виконавця органу виконавчої служби, що також передбачено статтею 121–2 ГПК України	8
1.5. Особливості застосування ст. 4 Закону України «Про виконавче провадження»	10
1.6. Виконавець зобов’язаний вживати передбачені цим законом заходи щодо примусового виконання рішень неупереджено, ефективно, своєчасно і в повному обсязі вчиняти виконавчі дії.....	11
1.7. Рада, яка є стягувачем за наказом, не є державним органом, а за організаційно-правовою формою є органом місцевого самоврядування і у зв’язку з чим вона не звільнена від сплати авансового внеску згідно з вимогами статті 26 Закону «Про виконавче провадження».....	13
1.8. Щодо повноти дій державного виконавця.....	14
1.9. Застосування статті 32 Закону України «Про виконавче провадження» пов’язане з наявністю певних обставин та умов, надання оцінки яким не входить до компетенції Верховного Суду, а встановлення та оцінювання таких обставин лежить у межах повноважень державного виконавця, які суд не може перебирати не себе.....	16
1.10. Державні виконавці не мають законних підстав проводити будь-яке списання коштів за виконавчими документами у справах, в яких боржниками є державні органи. Стягувачам необхідно подавати такі документи безпосередньо до органів казначейства.....	17
1.11. За змістом вимог законодавства про здійснення виконавчих дій обов’язковим елементом дійсності виконавчого документа є ініціали, а не зазначення імені та по батькові особи, яка підписує виконавчий документ.....	18

1.12. Порушення виконавцем, встановленої ст. 52 Закону України «Про виконавче провадження» черговості звернення стягнення на майно та кошти боржника є підставою для визнання таких дій незаконними.....	19
1.13. Виконавче провадження є завершальною стадією судового провадження, судові витрати, пов'язані з розглядом скарги на дії (бездіяльність) органу державної виконавчої служби, підлягають розподілу відповідно до вимог процесуального закону.....	21
1.14. Боржник вважається повідомленим про відкриття виконавчого провадження, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі	22
1.15. Оскільки кошти, про зобов'язання переказати які прийнято рішення у справі, надійшли до банку після введення тимчасової адміністрації, то вони не підлягають включенню до ліквідаційної маси та позивач у справі не входить до кола кредиторів банку-боржника в розумінні Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», а отже у виконавця відсутні підстави для відмови у відкритті виконавчого провадження, або закінченні відкритого на підставі п. 4 ч. 1 ст. 39 Закону України «Про виконавче провадження».....	22
1.16. Дії державного виконавця щодо продажу предмета іпотеки, за наявності на це згоди банку, є правомірними.....	23
1.17. Під час реалізації предмета іпотеки на прилюдних торгах в рахунок погашення стягнутої на користь іпотекодержателя заборгованості, спеціальними нормами, які повинні бути застосовані державним виконавцем є положення Закону України «Про іпотеку», зокрема, ст. 41 Закону України «Про іпотеку»	24
1.18. Особливості оскарження дій Державного виконавця, щодо нарахування виконавчого збору	25
1.19. Неправильне визначення суми виконавчого збору не є підставою для визнання недійсною постанови про відкриття виконавчого провадження.....	26
1.20. Виконання ч. 2 ст. 3 Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» має відбуватися з врахуванням спеціальних норм абз. 1 п. 3 Прикінцевих та Перехідних положень вищевказаного Закону, тобто, звертатися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в порядку визначеному ч. 2 ст. 3 Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» із заявою про виконання рішення суду з доданням відповідних документів має не стягувач, а орган ДВС, якому стягувач направив виконавчі документи відповідно до спеціальних норм абз. 1 п. 3 Прикінцевих та Перехідних положень вищевказаного Закону.....	27

- 1.21. Дії державного виконавця, які вчиняються протягом тривалого часу (у даній справі з 2013 року по 2018 рік) мають призвести до задоволення вимоги позивача за рахунок відповідного майна боржника, тобто забезпечити досягнення того результату, на який вони спрямовані по своїй суті 32
- 1.22. Положення статті 56 Закону України «Про виконавче провадження» не вимагають обов’язкового отримання державним виконавцем правовстановлюючих документів на рухоме майно. Відповідно до вимог наведеної норми для накладення арешту на майно боржника визначальним є виявлення майна та здійснення його опису. Законодавцем у частині 1 статті 59 Закону України «Про виконавче провадження» з метою недопущення порушення прав інших осіб у виконавчому провадженні передбачено право особи, яка вважає, що майно, на яке накладено арешт, належить їй, а не боржникові, на звернення до суду з позовом про визнання права власності на це майно і про зняття з нього арешту..... 33
- 1.23. Закон України «Про боротьбу з тероризмом» та Закон України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції», на які посилається державний виконавець як на підставу для повернення виконавчого документу, не встановлюють, що проведення антитерористичної операції є обставиною, що виключає здійснення виконавчого провадження органами державної виконавчої служби та є підставою для його завершення..... 36
- 1.24. Розглядаючи скаргу на дії чи бездіяльність державного виконавця органу виконавчої служби суд має враховувати, що, у відповідності до положень Закону України «Про виконавче провадження» на виконавця покладено функції із забезпечення виконання обов’язкового рішення суду, на виконання якого останній має вжити усі передбачені Законом заходи в межах встановлених повноважень 38
- 1.25. Направлення повідомлення про притягнення до кримінальної відповідальності боржника у порядку статті 89 Закону України «Про виконавче провадження» не є єдиною останньою дією після вчинення державним виконавцем усіх можливих дій з виконання рішення суду, після якої державний виконавець повинен винести постанову про закінчення виконавчого провадження, а свідчить лише про вжиття ним передбачених Законом заходів щодо повідомлення уповноважених органів про невиконання обов’язкового рішення суду 39
- 1.26. Визнання недійсною постанови про повернення виконавчого документа стягувачу, залишено в силі має наслідком відновлення вищевказаного виконавчого провадження, що усуває факт пропущення стягувачем строку для пред’явлення наказу до виконання, а отже і необхідність його відновлення 41

-
- 1.27. Якщо державний виконавець вчиняє дії на виконання рішення суду про стягнення кредитної заборгованості, а судові рішення чи виконавчий напис нотаріуса про звернення стягнення на предмет іпотеки відсутні, то при вирішенні питання про наявність чи відсутність у діях державного виконавця порушень при реалізації іпотечного майна слід виходити із загальних норм Закону України «Про виконавче провадження» без застосування норм Закону України «Про іпотеку» 42
- 1.28. В силу приписів ст. 19 Конституції України, ст. 1 Закону України «Про виконавче провадження» (в редакції чинній на момент вчинення виконавчих дій) державний виконавець повинен вчиняти виконавчі дії не лише з дотриманням Закону України «Про виконавче провадження», а й у відповідності до інших законів, які є обов'язковими при вчиненні ним тих чи інших виконавчих дій, що є гарантією належного виконання виконавцем своїх обов'язків і недопущення порушення прав сторін виконавчого провадження 43
- 1.29. Обов'язок органу ДВС здійснювати дії, передбачені ст. 4 Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень», Порядком виконання рішень про стягнення коштів державного та місцевих бюджетів або боржників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 845 від 03.08.2011, пов'язується із встановленням обставин, визначених положеннями п. п. 2–4, 9 ч. 1 ст. 37 Закону України «Про виконавче провадження» для повернення виконавчого документа стягувачу (крім випадків, коли стягувач перешкоджає провадженню виконавчих дій) 44
- 1.30. Виконавче провадження здійснюється з дотриманням засад співмірності заходів примусового виконання рішень та обсягу вимог за рішенням. Після закінчення виконавчого провадження у зв'язку з фактичним виконанням в повному обсязі рішення згідно з виконавчим документом, стягувач, у разі порушення його права іншими особами, не позбавлений права звернутися з відповідним позовом у загальному порядку 44
- 1.31. Відхиляючи будь-які доводи сторін чи спростовуючи подані стороною докази, господарські суди повинні у мотивувальній частині рішення навести правове обґрунтування і ті доведені фактичні обставини, з огляду на які ці доводи або докази не взято до уваги судом. Викладення у рішенні лише доводів та доказів сторони, на користь якої приймається рішення, є порушенням вимог статті 4–4–2 ГПК України щодо рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом 46
- 1.32. Дії органів виконавчої служби з примусового виконання судових рішень мають повно відповідати вимогам, меті та цілям встановленим у Законі України «Про виконавче провадження» 48
-

- 1.33. Визначення вартості, оцінка майна боржника (стаття 57 Закону України «Про виконавче провадження») є процесуальною дією державного виконавця, незалежно від того, яка конкретно особа (сам державний виконавець чи залучений ним суб'єкт оціночної діяльності) здійснювала відповідні дії, так само як і від того, ким здійснювалося рецензування звіту про оцінку майна. Тому сторони виконавчого провадження мають право оскаржувати таку оцінку, визначену за результатами рецензування, до господарського суду в процесуальному порядку, передбаченому статтею 121–2 ГПК України (в редакції до 15.12.2017 року).....49
- 1.34. Виконання рішення боржником не може бути підставою для відмови в задоволенні скарги на бездіяльність державного виконавця за відсутності доказів, що свідчать про вжиття заходів примусового виконання рішення суду у справі 52
- 1.35. Доводи скаржника про неналежне повідомлення його про відкриття виконавчого провадження та неналежне повідомлення про необхідність подання ним декларації про доходи боржника, колегія суддів касаційного суду вважає такими, що не впливають в цілому на правильність прийнятого судовим виконавцем рішення про відкриття виконавчого провадження, однак можуть бути прийняті в подальшому при вирішенні питання про покладення на скаржника витрат виконавчого провадження..... 54
- 1.36. Відсутність доказів укладення між виконавчою службою та зберігачем майна угоди, що б визначала плату за зберігання майна, свідчить, що між сторонами виникли зобов'язання з безоплатного зберігання майна, а відтак, стягнення з боржника витрат за зберігання майна на підставі лише рахунків за зберігання, є необґрунтованим..... 56
- 1.37. Касаційний суд в силу приписів ч. 2 ст. 300 ГПК України (в редакції, чинній з 15.12.2017) не має права встановлювати або вважати доведеними обставини, що не були встановлені у рішенні або постанові суду; збирати чи приймати до розгляду нові докази. Тому доводи касаційної скарги, які зводяться до належного виконання державним виконавцем своїх обов'язків з доданням відповідних документів, відхиляються з огляду на встановлені обставини ненадання ДВС ані суду першої інстанції, ані апеляційному господарському суду будь – яких письмових пояснень та матеріалів виконавчого провадження 58
- 1.38. Саме на державу покладається обов'язок вжиття у межах її компетенції усіх необхідних кроків для того, щоб виконати остаточне рішення суду та, діючи таким чином, забезпечити ефективне залучення усього її апарату. Не зробивши цього, вона не виконає вимоги, що містяться у пункті 1 статті 6 Конвенції. Сама природа виконавчого провадження вимагає оперативності..... 59

1.39. Не можуть бути предметом розгляду в межах оскарження дій органу державної виконавчої служби питання прийняття/ неприйняття державним органом приватизації рішення про повторний продаж поверненого у державну власність об'єкта приватизації та питання повернення покупцям коштів, сплачених за об'єкт приватизації, у разі розірвання договору купівлі-продажу такого об'єкта у зв'язку з невиконанням його умов або визнання його недійсним у судовому порядку	61
1.40. Винесення постанови державного виконавця про повернення виконавчого документа стягувачу є передчасним, якщо державним виконавцем не здійснено повну перевірку майнового стану боржника..	64
1.41. Порядок та умови здійснення виконавчого провадження визначаються самостійно державним виконавцем під час виконання судового наказу в межах конкретно визначених законом дій та способів. Повноваженнями на вчинення конкретних виконавчих дій наділений особисто державний виконавець, а не господарський суд, який не може встановити виконавцю перелік дій, які повинен вчинити державний виконавець в межах виконавчого провадження	65
1.42. Відсутність грошових коштів на рахунках боржника та відсутність майна, на яке можна звернути стягнення в рахунок виконання судового рішення у справі, не може свідчити про бездіяльність державного виконавця	67
1.43. Методи проведення оцінки, що застосовуються під час визначення ринкової вартості об'єкта оцінки у разі використання порівняльного підходу, повинні ґрунтуватися на результатах аналізу цін продажу (пропонування) на подібне майно.....	68
1.44. Спір про припинення зобов'язань шляхом зарахування зустрічних однорідних вимог підлягає вирішенню в окремому провадженні, а не під час розгляду даної скарги на дії ВДВС	69
1.45. Правомірність винесення постанови про відмову у відкритті виконавчого провадження через перебування боржника у стані припинення у зв'язку з реорганізацією	70
1.46. Положення чинного законодавства не передбачають обов'язок державного виконавця при прийнятті виконавчого документу до виконання перевіряти вказані у наказі суду дані щодо місцезнаходження боржника. Таким чином, безпідставними є доводи скаржника про обов'язок державного виконавця перевіряти дійсність даних виконавчого документу.....	72
1.47. Порушення державним виконавцем під час вчинення виконавчих дій та винесенні постанови про закінчення виконавчого провадження положень статей 19, 63 Закону України «Про виконавче провадження», що свідчить про недотримання при здійсненні виконавчого провадження таких засад як верховенство права, обов'язковості виконання рішень, диспозитивності, справедливості, неупередженості та об'єктивності, гласності та відкритості виконавчого провадження, закріплених у статті 2 цього Закону	74

- 1.48. Відновлення виконавчого провадження у випадку фактичного виконання рішення суду 76
- 1.49. Припинення провадження у зв'язку з припиненням існування предмету спору в процесі розгляду справи 77
- 1.50. Закінчення виконавчого провадження є передчасним без з'ясування державним виконавцем обставин, які б свідчили про фактичне виконання у повному обсязі рішення господарського суду... 78
- 1.51. Сам факт переплати при виконанні конкретного договору не може свідчити про виникнення у зв'язку з цим у позивача грошового зобов'язання перед відповідачем та набуття відповідачем статусу кредитора 79
- 1.52. Щодо правових наслідків не сплати покупцем за придбане майно у строк, встановлений розділом X Порядку реалізації арештованого майна, затвердженого наказом Міністерства юстиції України від 29.09.2016 № 2831/5, та відсутності акту про проведення прилюдних торгів..... 81
- 1.53. Оскарження результатів оцінки майна..... 83
- 1.54. Визнання недійсним договору на проведення оцінки арештованого у виконавчому провадженні майна, укладеного між Відділом примусового виконання рішень та суб'єктом оціночної діяльності, (не належить до юрисдикції господарських судів)..... 85
- 1.55. Виконання судового рішення за якими боржник зобов'язаний особисто вчинити певні дії або утриматися від їх вчинення, застосування статті 63 Закону України «Про виконавче провадження» 90
- 1.56. Закінчення виконавчого провадження у зв'язку з неможливістю виконання судового рішення на тимчасово окупованих територіях на підставі законів України «Про боротьбу з тероризмом» та «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції». 93
- 1.57. Направлення державним виконавцем повідомлення про притягнення до кримінальної відповідальності боржника не є наслідком вжиття державним виконавцем всіх необхідних заходів, передбачених Законом України «Про виконавче провадження»..... 94
- 1.58. Прокурор є учасником виконавчого провадження, який має право оскаржувати дії державного виконавця органу виконавчої служби 96
- 1.59. Особливості застосування Закону України «Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств» і надання нормам вказаного Закону пріоритету над Законом «Про виконавче провадження», щодо виконавчого провадження у якому боржником є вугледобувне підприємство 98
- 1.60. Факт тривалого виконання рішення суду, на який посилається позивач як на підставу позовних вимог, не є безумовною обставиною для висновку про наявність причинного зв'язку між несвоєчасним виконанням рішення, яке набрало законної сили, та заподіяною шкодою..... 99

1.61. Заборгованість, яка стягується як 3% річних нарахована на основну заборгованість за спожитий газ, підпадає під дію пункту 10 частини першої статті 34 Закону України «Про виконавче провадження».....	100
1.62. Включення комунального підприємства до реєстру підприємств, що беруть участь у процедурі врегулювання заборгованості за Законом України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» не є безумовною підставою зупинення будь-якого виконавчого провадження	101
1.63. Звіт про оцінку майна не створює жодних правових наслідків для учасників правовідносин з оцінки майна, а лише відображає та підтверджує зроблені суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання висновки та його дії стосовно реалізації своєї практичної діяльності з визначених питань, що унеможлиблює здійснення судового розгляду справ у спорах про визнання такого звіту недійсним	103
1.64. Згідно норм Закону України «Про виконавче провадження» в редакції від 02.06.2016, не вбачається, що цим Законом відновлюється дія наказів господарських судів, строк пред'явлення яких до виконання спливає до набрання чинності цим Законом.....	104
1.65. Поновлення порушеного права заявника у виконавчому провадженні	105
1.66. Відсутність обґрунтованого висновку стосовно належного та повного вчинення державним виконавцем визначених законом дій щодо розшуку майна боржника дає підстави вважати передчасним висновок про відсутність такого майна у боржника, та як результат – про передчасність наявності підстав для повернення виконавчого документу стягувачу	105
1.67. Наявність порушеного права сторони виконавчого провадження як підстава для задоволення скарги на бездіяльність органу виконання судового рішення	106
1.68. Державний виконавець повинен вчиняти виконавчі дії не лише з дотриманням Закону України «Про виконавче провадження», а й у відповідності до інших законів, які є обов'язковими при вчиненні ним тих чи інших виконавчих дій	107
1.69. Відсутність належної оцінки діям державного виконавця щодо розшуку та виявлення майна є свідченням неповноти дослідження судами обставин справи	109
1.70. Встановлена обов'язковість судового рішення, яке набрало законної сили, не дає підстав для висновку про можливість ставити його виконання в залежність від волевиявлення боржника або будь-яких інших осіб на вчинення чи не вчинення дій щодо його виконання	110

- 1.71. Відносини з розгляду позовних вимог про визнання недійсним договору на проведення оцінки майна, арештованого у виконавчому провадженні № 50162314 не є цивільно-правовими, оскільки пов'язані виключно із здійсненням виконавчого провадження, і відтак вони не є предметом регулювання ЦК України, такі акти і дії в принципі не можуть бути оскаржені за правилами і на підставах, визначених цивільним законодавством. Водночас учасник виконавчого провадження, який вважає, що рішенням, дією або бездіяльністю державного виконавця, іншої посадової особи органу державної виконавчої служби під час виконання судового рішення порушено його права, не позбавлений права оскаржити такі рішення, дії чи бездіяльність у порядку встановленому Законом України «Про виконавче провадження» та/або розділом VI Господарського процесуального кодексу України..... 111
- 1.72. Особливості застосування редакцій Інструкції з організації примусового виконання рішень в контексті розгляду скарги на дії чи бездіяльність державного виконавця.....112
- 1.73. Приватний виконавець при вирішенні питання про відкриття виконавчого провадження насамперед повинен був перевірити наявність підстав для повернення виконавчого документа стягувачу, зазначених в частині 4 статті 4 Закону України «Про виконавче провадження».....113
- 1.74. Відсутність підпису понятих, зберігачів майна, боржника та стягувача, їх представниками, а також інших осіб, які повинні бути присутні при проведенні опису майна (коштів) на постанові про опис та арешт майна (коштів) є підставою для задоволення скарги на дії виконавця під час проведення виконавчих дій114
- 1.75. Висновок щодо безрезультатності або неможливості розшуку боржника, майна боржника може бути обґрунтованим лише тоді, коли державний виконавець, повністю реалізував надані йому права, застосував усі можливі (передбачені законом) заходи для досягнення необхідного позитивного результату115
- 1.76. За відсутності між органом виконання судового рішення та суб'єкта оцінюючої діяльності господарських відносин, належним способом захисту прав і інтересів сторони виконавчого провадження є звернення зі скаргою на рішення, дії чи бездіяльність виконавців чи посадових осіб державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення до суду, який видав виконавчий документ 116
- 1.77. Ненадання оцінювачу інформації про те, що боржник, майно якого оцінюється є платником ПДВ не є підставою для визнання неправомірною бездіяльності державного виконавця ДВС при призначенні проведення оцінки арештованого та описаного майна117
- 1.78. Непроведення заходів з реалізації майна (транспортних засобів) комунального підприємства свідчать про бездіяльність головного державного виконавця органу ДВС117

1.79. Особливості розгляду скарги на дії приватного виконавця з урахуванням територіальної компетенції приватного виконавця під час виконання рішення про накладення арешту на банківські рахунки боржника.....	118
1.80. Висновок щодо безрезультатності або неможливості розшуку майна боржника може бути обґрунтованим лише тоді, коли державний виконавець, повністю реалізував надані йому права, застосував усі можливі (передбачені законом) заходи для досягнення необхідного позитивного результату	120
1.81. У разі з'ясування факту неодержання боржником копії постанови про відкриття виконавчого провадження державний виконавець не вправі вчиняти виконавчі дії.....	121
1.82. Повідомлення про повернення виконавчого документа стягувачу не може бути предметом оскарження в скарзі на дії органів виконання судового рішення	122

2. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ СУДУ

2.1. Прийняття рішення Правлінням Національного банку України про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку відповідно до частини 4 статті 4 Закону України «Про виконавче провадження» є підставою для повернення органом державної виконавчої служби виконавчого документа стягувачеві	123
2.2. Не передбачено, що знаходження боржника на території проведення антитерористичної операції є обставиною, яка виключає виконання судових актів органами, до повноважень яких віднесено виконання рішень судів, та є підставою для відмови у їх виконанні	124
2.3. Особливості виконання судового рішення у випадку коли щодо одного із солідарних боржників порушено справу про банкрутство ..	124
2.4. Відхід юридичною особою від безготівкового розрахунку при виконанні судового рішення про стягнення з неї грошових коштів має тягти за собою покладення на такого боржника ризиків, пов'язаних з доведенням факту здійснення платежу	125
2.5. Відсутність нормативної регламентації порядку виконання судового рішення за фактичних обставин, що склалися між учасниками спору, зумовлює необхідність встановлення та вжиття заходів, необхідних для виконання судового рішення саме компетентним органом, адже ефективна і законодавчо, і практично організація системи виконання рішень є позитивним обов'язком держави	125
2.6. Виконання судового рішення як примусове, так і добровільне, у спорі про звернення на предмет іпотеки (стягнення заборгованості встановлено в іноземній валюті), необхідно виконувати, виходячи саме із встановленого розміру зобов'язання у відповідній валюті, а не його гривневого еквіваленту, встановленого на момент прийняття рішення у справі.....	127

- 2.7. Зміна способу виконання рішення, здійснена судом в порядку, визначеному ст. 121 ГПК України (в редакції до 15.12.2017), ч. 5 ст. 15 Закону України «Про виконавче провадження», безумовно не є новим рішенням, але означає прийняття судом нових заходів для реалізації рішення в разі неможливості його виконання у спосіб встановлений у рішенні та припинення здійснення тих заходів, які були визначені рішенням 128
- 2.8. В межах розгляду саме заяви про визнання наказу таким, що не підлягає виконанню повністю або частково, встановлюється лише наявність чи відсутність чіткого та однозначного факту припинення обов'язку боржника добровільним виконанням боржником чи іншою особою або з інших причин, проте, не здійснюється перегляд самого судового рішення, самого спору по суті, встановлених судовим рішенням фактичних обставин справи, в т.ч. і розміру боргу боржника, дослідження доказів, що свідчать про можливу зміну цих обставин, з прийняттям відповідних висновків 128
- 2.9. Застосування до виконання рішення суду про стягнення заборгованості черговості, визначеної пунктом 3 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» є безпідставним, якщо рішення набрало законної сили після 01.01.2013 130
- 2.10. Визнання наказу таким, що не підлягає виконанню, у зв'язку з його помилковою видачею 132
- 2.11. Відповідно до пункту 1 частини другої статті 84 Господарського процесуального кодексу України (у редакції, чинній на час прийняття оскаржуваних рішень) при задоволенні позову в резолютивній частині рішення вказуються, зокрема, найменування сторони, з якої здійснено стягнення грошових сум. Отже, судові рішення не можуть бути виконані, а права позивача, якщо вони були порушені, не можуть бути захищені у визначений судом спосіб (стягнення з державного бюджету на користь позивача суми майнової шкоди) 133
- 2.12. Визнання наказу про примусове виконання рішення таким, що не підлягає виконанню, у зв'язку із добровільним виконанням боржником 135
- 2.13. Державний орган або інша юридична особа не може посилатися на відсутність коштів, щоб не виплачувати борг, підтверджений судовим рішенням. У такому випадку не можна прийняти аргумент Уряду, що визначає таку відсутність як «виняткові обставини» 136
- 2.14. Судове рішення не може змінювати грошовий еквівалент зобов'язання в іноземній валюті 137
- 2.15. Видача судового наказу на рішення третейського суду за наявності підстав передбачених статтею 122¹⁰ ГПК України 139

2.16. Право виконавця звернути стягнення на майно боржника, що перебуває в інших осіб, а також на майно та кошти, що належать боржнику від інших осіб.....	140
2.17. Особливості звернення стягнення на нерухоме майно з урахуванням положень Закону України «Про іпотеку».....	141
2.18. Законодавством України не передбачено порядок, згідно з яким боржник – іпотекодавець мав би можливість самостійно, у добровільному порядку у відведений для цього строк сім днів з моменту винесення (отримання) постанови, виконати рішення, як встановлено в постанові та передбачено ч. 2 ст. 25 Закону України «Про виконавче провадження» (в редакції чинній на момент відкриття виконавчого провадження – 2013 рік), оскільки реалізація предмета іпотеки, на який звертається стягнення за рішенням суду, проводиться виключно шляхом продажу на прилюдних торгах, в порядку виконавчого провадження.....	144
2.19. Звернення стягнення на заставлене майно, розташоване на території проведення антитерористичної операції.....	145
2.20. Особливості реалізації майна, що є предметом іпотеки у виконавчому провадженні.....	148
2.21. Особливості застосування ст. 336 Господарського процесуального кодексу України.....	148
2.22. Особливості виконання судового рішення про витребування майна з чужого незаконного володіння.....	149
2.23. Норми Закону України «Про іпотеку» при реалізації предмета іпотеки, на який звертається стягнення за рішенням суду підлягають застосуванню у сукупності з приписами Закону України «Про виконавче провадження» у межах процедури виконавчого провадження ...	150

3. АРЕШТ МАЙНА У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

3.1. Арешт грошових коштів боржника на рахунках, необхідних та призначених для оплати праці працівників і здійснення нарахувань на заробітну плату, суперечить ст. 43 Конституції України, ст. ст. 1, 24 Закону України «Про оплату праці», ст. ст. 97, 115 Кодексу законів про працю України та Конвенції про захист заробітної плати від 01.07.1949.....	151
3.2. У разі повернення виконавчого документа стягувачу на підставі пунктів 1, 3, 11 частини першої статті 37 Закону України «Про виконавче провадження» арешт з майна знімається	152
3.3. Ніхто не може бути двічі притягнений до відповідальності одного виду за одне й те саме правопорушення.....	152
3.4. Постанови державного виконавця про арешт майна боржника та про арешт коштів боржника у межах суми звернення стягнення з урахуванням виконавчого збору, в силу вимог Закону України «Про виконавче провадження» не повинні містити в собі опису майна, на яке накладається арешт	153

- 3.5. Питання про накладення або зняття арештів за заявою особи, яка не є стороною у господарській справі, вирішується відповідно до норм Закону України «Про виконавче провадження» 154
- 3.6. Чинне законодавство не містить заборони накладення державним виконавцем арешту одночасно на грошові кошти на інше майно боржника з метою забезпечення примусового виконання судового рішення. У цьому випадку в першу чергу здійснюється примусове списання грошових коштів, а за їх відсутності у достатньому для виконання рішення обсязі – відбувається вилучення та примусова реалізація виявленого майна боржника. При цьому, враховуючи динамічність руху грошових коштів на рахунках боржника, черговість здійснення таких виконавчих дій визначається державним виконавцем самостійно, з урахуванням конкретних обставин, у тому числі фінансового стану боржника.....155
- 3.7. Виплата підприємством працівникам заробітної плати має пріоритет перед погашенням заборгованості іншим кредиторам підприємства. Накладення ж арешту на рахунок боржника, який призначений для виплати заробітної плати та інших виплат працівникам боржника, унеможлиблює своєчасне здійснення таких виплат, що невідворотно призводить до порушення конституційних прав громадян, які працюють на підприємстві відповідача, на оплату праці..... 156
- 3.8. В разі коли належним чином зареєстрована іпотека виникла раніше за накладення арешту для задоволення вимог стягувачів, відмінних від іпотекодержателя, суд має звільнити з-під арешту іпотечне майно 157
- 3.9. У разі повернення виконавчого документа стягувачеві на підставі пункту 2 частини першої статті 47 наведеного Закону, виконавче провадження не є закінченим. При цьому, державному виконавцю не надано право на зняття арешту з майна боржника, у разі повернення виконавчого документа стягувачу з підстав відсутності у боржника майна, на яке може бути звернуто стягнення 158
- 3.10. Своєчасність та обсяги виплати заробітної плати працівникам не можуть бути поставлені у залежність від здійснення інших платежів та їх черговості, оплата праці працівникам здійснюється у першочерговому порядку. Заробітна плата повинна охоронятися від арештів і передачі в такій мірі, в якій це вважається потрібним для утримання працівника і його сім'ї 160
- 3.11. Щодо накладення арештів на кошти, що знаходяться на рахунках боржника..... 161
- 3.12. Накладення арешту на майно (кошти) боржника (для забезпечення реального виконання рішення) та звернення стягнення на майно боржника є різними виконавчими діями і, відповідно, такі дії мають різні правові наслідки..... 162
- 3.13. Щодо накладення державним виконавцем арешту одночасно

на грошові кошти та інше майно боржника	164
3.14. Щодо дотримання порядку накладення арешту державним виконавцем на майно (кошти) боржника.....	165

4. ЗАМІНА СТОРОНИ У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

4.1. Розглядаючи заяву стягувача про заміну сторони виконавчого провадження (боржника), господарським судам слід перевіряти здійснення погашення кредиторських вимог товариства (стягувача) до боржника відповідно до вимог Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» в межах справи про банкрутство.....	167
4.2. Неповне з'ясування обставин справи щодо припинення юридичної особи – сторони виконавчого провадження та дотримання строків пред'явлення наказу до виконання судами попередніх інстанцій як підстава для скасування рішень судів та направлення справи на новий розгляд	169
4.3. Відмова у заміні сторони виконавчого провадження у зв'язку із реалізацією покупцем його права на повернення передоплати за договором	170
4.4. Особливості заміни сторони виконавчого провадження за виконавчим документом, який було повернуто стягувачеві.....	172
4.5. Особливості заміни стягувача у наказі господарського суду.....	173
4.6. Правову оцінку заяви заінтересованої особи щодо заміни сторони в межах виконавчого провадження у зв'язку з її вибуттям, зокрема, на підставі правонаступництва, надає виключно господарський суд, а не державний виконавець	174
4.7. Питання, що виникають на стадії виконання рішень, винесених господарським судом, у тому числі щодо заміни сторони у виконавчому провадженні вирішуються в порядку, передбаченому нормами ГПК України, з урахуванням норм Закону України «Про виконавче провадження»	176
4.8. Є помилковими висновки апеляційного господарського суду з приводу того, що ухвала Господарського суду міста Києва про заміну сторони виконавчого провадження не підлягає апеляційному оскарженню окремо від рішення суду. Вказана ухвала про заміну сторони виконавчого провадження прийнята судом на стадії виконання рішення. Таким чином, її оскарження одночасно з оскарженням рішення господарського суду у даній справі є неможливим. Відмовляючи у прийнятті апеляційної скарги апеляційний господарський суд фактично позбавив скаржника права, передбаченого ст. 129 Конституції України, на оскарження судового акта в апеляційному порядку	178
4.9. Заміна сторони виконавчого провадження правонаступником	179

- 4.10. Заяву про заміну сторони виконавчого провадження правонаступником може бути подано до суду не лише стороною у даному виконавчому провадженні (стягувачем чи боржником), державним або приватним виконавцем, але й самою заінтересованою особою (правонаступником) 181
- 4.11. Процесуальне правонаступництво можна визначити як заміну сторони чи третьої особи у спірних або встановлених судом правовідносинах внаслідок зміни суб'єктів права або обов'язку в матеріальних правовідносинах. Тобто спочатку має відбутися зміна у матеріальних відносинах, щодо яких розглянутий спір, а потім, як наслідок, здійснено процесуальне правонаступництво 182
- 4.12. Заміна уповноваженого учасника простого товариства не нівелює обов'язку цього товариства як боржника з виконання мирової угоди, укладеної у справі 183
- 4.13. Здійснюючи заміну сторони у виконавчому провадженні, відповідно до частини першої статті 121⁴ ГПК України (в редакції, чинній до 15.12.2017) слід з'ясувати чи відбулася така зміна у матеріальних відносинах, щодо яких розглянутий спір, а потім, як наслідок, має бути здійснене процесуальне правонаступництво 184
- 4.14. Особливості застосування ч. 3 ст. 22 Закону України «Про теплопостачання» щодо вирішення питання про заміну сторони у виконавчому провадженні..... 185
- 4.15. Неможливість заміни стягувача у виконавчому провадженні без заміни кредитора у зобов'язанні 186
- 4.16. Наявність судового рішення про задоволення вимог кредитора, яке не виконано боржником, не припиняє зобов'язальних правовідносин сторін договору, тому заміна кредитора у зобов'язанні шляхом відступлення права вимоги із зазначенням у договорі обсягу зобов'язання, яке передається, на стадії виконання судового рішення не обмежує цивільних прав учасників спірних правовідносин 186
- 4.17. Заміна боржника у виконавчому провадженні внаслідок злиття, приєднання, поділу підприємств..... 187
- 4.18. Особливості застосування ч. 6 ст. 2 Закону України «Про особливості утворення публічного акціонерного товариства залізничного транспорту загального користування» щодо заміни сторони виконавчого провадження 188
- 4.19. Під вибуттям однієї із сторін у виконавчому провадженні необхідно розуміти заміну однієї із сторін (стягувача або боржника) у зв'язку з переходом прав та обов'язків від правопередника до іншої особи, що раніше не брала участі у виконавчому провадженні..... 189
- 4.20. Питання моменту правонаступництва має вирішуватись з урахуванням моменту передання майна, прав та обов'язків від правопередника до правонаступника 190

5. ЗУПИНЕННЯ ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

- 5.1. Чинним законодавством не передбачено обов'язку суду зупиняти провадження у справі порушеної за заявою про видачу виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду у випадку звернення особи до суду з позовом про визнання третейського застереження недійсним (чинним ГПК України встановлений лише обов'язок суду зупинити провадження з розгляду заяви про видачу виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду у випадку наявності в його провадженні чи в провадженні іншого суду заяви про оскарження і скасування цього рішення третейського суду), отже у випадку визнання спірного третейського застереження недійсним сторона не буде позбавлена права звернутися до суду з заявою про перегляд оспорюваної ухвали за нововиявленими обставинами..... 192
- 5.2. Виконавче провадження може бути зупинене судом на підставі статті 1 Закону України «Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств», як спеціальної норми права, яка повинна застосовуватися до певної категорії підприємств, незалежно від внесення змін до статті 34 Закону України «Про виконавче провадження», яка в даному випадку є загальною нормою, що регулює питання зупинення виконавчого провадження..... 195
- 5.3. Внесення змін до постанови зупинення вчинення виконавчих дій не є підставою для припинення провадження у розгляді скарги197
- 5.4. Внесення змін до постанови про зупинення вчинення виконавчих дій не є підставою для припинення провадження у розгляді скарги .198
- 5.5. Внесення змін до постанови про зупинення вчинення виконавчих дій не є підставою для припинення провадження у розгляді скарги .198
- 5.6. Особливості застосування ч. 2 ст. 34 Закону України «Про виконавче провадження»..... 200
- 5.7. Виконавче провадження, щодо стягнення з боржника заборгованості, яка виникла після 01.07.2016, не підпадає під дію пункту 10 частини 1 та частини 4 статті 34 Закону України «Про виконавче провадження», а тому не підлягає зупиненню 201
- 5.8. Виконавче провадження зі стягнення заборгованості (пеня, інфляційні втрати та 3% річних) за спожиту електричну енергію, яка виникла до 1 липня 2016 року і підпадає під дію норм Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» підлягає зупиненню..... 202
- 5.9. Заборгованість, яка підлягає стягненню з боржника на підставі рішення Господарського суду Харківської області, виникла

- не у зв'язку з простроченням виконання зобов'язань КП «Харківські теплові мережі» за спожитий природний газ, використаний для виробництва теплової енергії, а у зв'язку з несвочасним здійсненням розрахунків за надані ПАТ «Харківська ТЕЦ-5» послуги з переробки газу в теплову енергію відповідно до договору від 30.09.2005 року № 792, а отже, відсутні правові підстави для зупинення вчинення виконавчих дій на підставі положень п. 10 ч. 1 ст. 34 Закону України «Про виконавче провадження» та ч. 4 ст. 34 Закону України «Про виконавче провадження»..... 203
- 5.10. Оскільки заборгованість відповідача перед позивачем виникла внаслідок невиконання першим зобов'язань з оплати теплової енергії, виробленої з використанням наданого відповідачем природного газу. Отже, спірна заборгованість не є предметом правового регулювання Закону України № 1730-VIII, а тому порушене на виконання судового рішення з примусового стягнення такої заборгованості виконавче провадження не підлягає зупиненню на підставі пункту 10 частини 1 статті 34 Закону України «Про виконавче провадження» 204
- 5.11. Оскільки відповідач є державним вугледобувним підприємством, то в головного державного виконавця не було підстав для повернення виконавчого документу стягувачу згідно з пунктом 9 статті 37 Закону України «Про виконавче провадження», а були наявні підстави для зупинення виконавчого провадження на підставі статті 1 Закону України «Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств», який не може ставитись під сумнів і є обов'язковим для застосування державним виконавцем при здійсненні ним виконавчих дій у цьому виконавчому провадженні. При цьому, відсутність підстав для зупинення виконавчого провадження згідно з Законом України «Про виконавче провадження», яким регулюється порядок вчинення державним виконавцем виконавчих дій та їх зупинення, при наявності спеціального Закону України «Про відновлення платоспроможності державних вугледобувних підприємств», який передбачає зупинення саме виконавчого провадження і, який є обов'язковим до застосування державним виконавцем в силу статті 1 Закону України «Про виконавче провадження» не свідчить про порушення статті 34 Закону України «Про виконавче провадження», якою передбачені підстави зупинення виконавчих дій205

6. ОСОБЛИВИ ВИПАДКИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНУ «ПРО ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ»

6.1. Співвідношення виконавчого провадження та провадження у справі про банкрутство

- 6.1.1. Спір про стягнення на користь боржника у справі про банкрутство коштів в рахунок відшкодування шкоди, завданої неправомірними діями органу виконання судового рішення повинен розглядатись в межах справи про банкрутство такого боржника 208
- 6.1.2. Виникнення нових або зміна обставин після вирішення спору або розгляду справи про банкрутство не можуть бути підставою для зміни або скасування судового рішення за правилами розділу XIII Господарського процесуального кодексу України у редакції, чинній до 15.12.2017..... 208
- 6.1.3. Постанова державного виконавця про передачу майна стягувачу та відповідний акт є підставами для подальшого оформлення стягувачем права власності на майно, виконавче провадження у цій частині є виконаним з часу винесення вказаної постанови і стягувач не обмежений у праві оформлення власності на це майно після її винесення211
- 6.1.4. Підстави зупинення виконавчих дій у разі порушення справи про банкрутство 213
- 6.1.5. Страхові кошти, зараховані на окремий рахунок, не можуть бути спрямовані на задоволення вимог кредиторів на стягнення на підставі виконавчих та інших документів, за якими здійснюється стягнення відповідно до закону 213
- 6.1.6. Виконання рішення, ухвали, постанови господарського суду є невід’ємною частиною судового процесу, тому господарські суди не повинні порушувати нове провадження за скаргою на дії чи бездіяльність органів державної виконавчої служби, отже відповідна скарга на дії державного виконавця не підлягає розгляду у межах порушеної справи про банкрутство215
- 6.1.7. Оскільки приписами частини 5 статті 19 Закону про банкрутство імперативно визначено про те, що звернення стягнення на майно боржника за вимогами, на які не поширюється дія мораторію, здійснюється виключно за ухвалою господарського суду, у провадженні якого перебуває справа про банкрутство боржника, то судовий виконавець був зобов’язаний розпочинати дії з виконання судового рішення на предмет опису та арешту майна боржника тільки після прийняття судом у справі про банкрутство ухвали про визначення конкретного майна боржника, на яке може бути звернено стягнення для задоволення вимог стягувача у даному виконавчому провадженні 217

- 6.1.8. Принцип юридичної визначеності вимагає, щоб у випадку прийняття спеціального закону з певного питання, цей Закон не ставився під сумнів (зокрема, шляхом його невиконання), а сторони, яких він стосується, мають обґрунтовано очікувати, що він буде застосовуватися 218
- 6.1.9. Зупинення виконавчого провадження на підставі статті 34 Закону України «Про виконавче провадження» у зв'язку з порушенням справи про банкрутство боржника..... 220
- 6.1.10. Неповне дослідження дійсних обставин справи без врахування відповідних редакцій Закону України «Про теплопостачання» та вимог Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», чинних на момент спірних правовідносин, як підстава для скасування рішень судів попередніх інстанцій 222

6.2. МИРОВА УГОДА У ВИКОНАВЧОМУ ПРОВАДЖЕННІ

- 6.2.1. Державний виконавець не наділений повноваженнями встановлювати правомірність стягнення штрафу, передбачених пунктами мирової угоди та самостійно визначати суму штрафу..... 223
- 6.2.2. У випадках невиконання зобов'язаною стороною умов мирової угоди, укладеної в процесі виконання судового рішення і затвердженої господарським судом, заінтересована сторона може звернутися до державного виконавця із заявою про примусове виконання ухвали, якою затверджено цю угоду 224
- 6.2.3. Мирову угоду не можна розглядати як договір у цивільно-правовому розумінні і визнавати недійсною у позовному провадженні, оскільки порядок її укладання та затвердження регламентовано відповідними положеннями ГПК України..... 225
- 6.2.4. Заміна сторони виконавчого провадження її правонаступником не нівелює обов'язку боржника з виконання мирової угоди, укладеної сторонами у цій справі, та не суперечить наведеним приписам..... 227
- 6.2.5. Мирова угода на стадії виконання судового рішення не може вважатися правочином у цивільно-правовому розумінні, а є процесуальним документом, в якому встановлюється інший спосіб та порядок виконання судового рішення..... 228
- 6.2.6. Заміна уповноваженого учасника договору про спільну діяльність не припиняє обов'язку боржника з виконання мирової угоди 228
- 6.2.7. Особливості виправлення помилки в судовому рішенні, яким затверджено мирову угоду 229

6.3. ВИЗНАННЯ НАКАЗУ ТАКИМ, ЩО НЕ ПІДЛЯГАЄ ВИКОНАННЮ

- 6.3.1. Право не нараховувати неустойку, інфляційні втрати, відсотки річних не ставиться у залежність від будь-яких інших умов, окрім погашення боржником заборгованості за отриманий природний газ до набрання чинності Законом України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості теплопостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» від 03.11.2016. Відповідно виконання цієї норми також не потребує включення підприємства до реєстру, оскільки за змістом Закону до реєстру включаються та процедури врегулювання заборгованості підлягають не погашені суми боргу перед постачальником природного газу теплопостачальних та теплогенеруючих організацій за спожитий природний газ, використаний для виробництва теплової та електричної енергії, надання послуг з централізованого опалення та постачання гарячої води 230

6.4. ОСОБЛИВОСТІ СУБ'ЄКТНОГО СКЛАДУ

- 6.4.1. Допускається визначення у виконавчих провадженнях стягувачем саме держави 232
- 6.4.2. Наказ про примусове виконання судового рішення у якому боржник – НБУ підлягає виконанню органами Державної казначейської служби України..... 233
- 6.4.3. Подання наказу для виконання до державної виконавчої служби не наділяє прокурора статусом стягувача..... 234

6.5. ЗВЕДЕНЕ ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ

- 6.5.1. Відсутність встановлення фактичних обставин про те, виконання яких рішень за юрисдикцією об'єднано в одне зведене виконавче провадження є свідченням неповного дослідження судами зібраних доказів у справі 234
- 6.5.2. Звернення до суду із заявою про видачу дубліката наказу є можливим, якщо строк пред'явлення такого наказу до виконання ще не закінчився. Тож, звертаючись із заявою про видачу дубліката виконавчого документа, стягувачу слід подати клопотання про поновлення пропущеного строку для пред'явлення наказу до виконання 235
- 6.5.3. Господарський процесуальний кодекс України не надає права відмовити у задоволенні заяви про видачу дубліката наказу з мотивів її необґрунтованості та не зобов'язує стягувача наводити причини втрати наказу 236
- 6.5.4. Особливості застосування ст. 120 ГПК України (редакція, яка була чинна до 15.12.2017), щодо вирішення питання про видачу дублікату наказу 237

- 6.5.5. Наявність підстав для видачі дублікату наказу та відновлення строку для пред'явлення його до виконання з підстав, передбачених Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України»..... 237
- 6.5.6. Підставою для видачі дублікату наказу є подана заява з документами, які підтверджують факт втрати наказу. ГПК України не надає суду права відмовити у задоволенні заяви про видачу дублікату наказу з мотивів її необґрунтованості. Водночас у видачі дублікату наказу може бути відмовлено, якщо до заяви про видачу дублікату не додано документів, передбачених частиною третьою статті 120 ГПК України..... 238
- 6.5.7. Відсутність належних доказів повернення позивачу спірного наказу виконавчою службою, або завершення виконавчого провадження, або відновлення виконавчого провадження, яке мало бути зупинено у зв'язку з порушенням провадження у справі про банкрутство є підставою для задоволення заяви про видачу дублікату наказу про примусове виконання рішення суду 239
- 6.5.8. ГПК України не надає права відмовити в задоволенні заяви про видачу дублікату наказу з мотивів її необґрунтованості та не зобов'язує стягувача наводити причини втрати наказу 240
- 6.5.9. Строк пред'явлення наказу до виконання має на меті забезпечення правової визначеності, оскільки він захищає боржника від прострочених вимог стягувача 241
- 6.5.10. Є правомірним відкриття виконавчого провадження з виконання рішення в справі на суму заборгованості, яка залишилась не сплаченою, в межах строку, визначеного законом для пред'явлення наказу до виконання..... 242
- 6.5.11. Причини поважності пропуску строку для пред'явлення наказу до виконання оцінюються судом, виходячи з обґрунтування поважності цих причин, наданих доказів за правилами ст. 43 ГПК України..... 243
- 6.5.12. Положення частини першої статті 120 Господарського процесуального кодексу України (в редакції до 15.12.2017) обов'язковою умовою звернення до суду із заявою про видачу дублікату наказу визначають те, що строк пред'явлення такого наказу до виконання ще не закінчився. Звертаючись із заявою про видачу дублікату виконавчого листа, заявник не просив поновити пропущений строк для пред'явлення наказу до виконання, який закінчився, що є окремою підставою для відмови в задоволенні заяви про видачу дублікату наказу..... 246
- 6.5.13. Із приписів Закону України «Про виконавче провадження» у редакції від 02.06.2016 не вбачається, що цим Законом відновлюється дія наказів господарських судів, строк пред'явлення яких до виконання спливає до набрання чинності цим Законом..... 247

6.5.14. Особливості поновлення пропущеного строку щодо подання скарги на дії ДВС з обґрунтуванням, що є поважною причиною пропуску встановленого законом процесуального строку	249
6.5.15. Визначальним при оцінці поважності причин пропуску строку для пред'явлення наказу до виконання є встановлення моменту, з якого стягувач мав реальну можливість пред'явити відповідний наказ до виконання	250
6.5.16. Процесуальні питання щодо строку подання скарги на дії ДВС	251
6.5.17. Принцип незворотності дії в часі законів та інших нормативно-правових актів, щодо можливості застосування приписів Закону України «Про виконавче провадження» у редакції від 02.06.2016	252
6.5.18. Після переривання строку пред'явлення виконавчого документа до виконання перебіг строку поновлюється. Час, що минув до переривання строку, до нового строку не зараховується	253
6.5.19. У вирішенні питання про відновлення пропущеного строку подання скарги на бездіяльність органу Державної виконавчої служби у вигляді невжиття заходів з примусового виконання судового рішення, поданої більш як через десять днів після закінчення визначеного законом строку здійснення виконавчого провадження, господарський суд має, як правило, виходити з неможливості такого відновлення. Наведене ґрунтується на тому, що стягувач, який подав до відповідного органу заяву про відкриття виконавчого провадження та не отримав у визначений законом строк задоволення своїх вимог, вважається обізнаним про ймовірність порушення його прав у виконавчому провадженні незалежно від того, чи отримав він від державного виконавця певні процесуальні документи та чи ознайомлений він з матеріалами виконавчого провадження	253
6.5.20. Вирішення питання щодо поновлення строку перебуває в межах дискреційних повноважень національних судів, однак такі повноваження не є необмеженими. Від судів вимагається вказувати підстави. Однією із таких підстав може бути, наприклад, неповідомлення сторін органами влади про прийняті рішення у їхній справі. Проте навіть тоді можливість поновлення не буде необмеженою, оскільки сторони в розумні інтервали часу мають вживати заходів, щоб дізнатись про стан відомого їм судового провадження	254
6.5.21. Встановлений у частині першій статті 121–2 Господарського процесуального кодексу України (в редакції, що діяла до 15.12.2017) десятиденний строк для подання скарги є процесуальним і тому відповідно до вимог статті 53 Господарського процесуального кодексу України може бути відновлений за наявності поважних причин його пропуску та на підставі заяви скаржника, яка подається одночасно зі скаргою або викладається в останній у вигляді клопотання	256

- 6.5.22. Особливості розгляду заяви про поновлення строку для пред'явлення судового наказу до виконання..... 257
- 6.5.23. Значний пропуск строку для подання скарги на дії державного виконавця, як підстава для відмови у задоволенні клопотання про поновлення про поновлення пропущеного строку для подання скарги на дії державного виконавця 258

7. СУДОВА ПРАКТИКА ВЕЛИКОЇ ПАЛАТИ ВЕРХОВНОГО СУДУ ЩОДО ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ

- 7.1. Оскарження відповідного рішення та дій державного виконавця органу державної виконавчої служби під час виконання зведеного виконавчого провадження, у якому об'єднано виконання судових рішень, ухвалених судами за правилами різних юрисдикцій. 259
- 7.2. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись справа за скаргою фізичної особи на дії державного виконавця щодо виконання рішень інших органів, зокрема постанови виконкому районної у місті ради про стягнення штрафу 260
- 7.3. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись спір щодо оскарження дій/ бездіяльності державного виконавця у процедурі виконання рішення суду стосовно повернення конфіскованого майна..... 261
- 7.4. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись справа за позовом Особи до управління ДВС про визнання протиправними дій відповідача щодо складання відповідно до постанови ВП № 45925604 акта опису та арешту майна про вилучення автомобіля та передачу цього транспортного засобу на відповідальне зберігання третім особам 262
- 7.5. Порядок виконання рішень про задоволення вимог кредиторів юридичної особи, що перебуває в стані ліквідації, відповідно до ст. 110 ЦК України. (Ліквідаційною комісією в ході ліквідаційної процедури або державним виконавцем у порядку, встановленому Законом України «Про виконавче провадження») 263
- 7.6. У порядку якого виду судочинства (господарського чи цивільного) має розглядатись справа зі спору про видачу виконавчого документа на виконання рішення третейського суду, в якому учасником крім юридичних осіб є й фізична особа 265
- 7.7. Забезпечення єдиної судової практики при вирішенні питання щодо виконання державним виконавцем судового рішення про стягнення суми, визначеної у рішенні суду в іноземній валюті, із зазначенням гривневого еквіваленту за офіційним курсом НБУ на час вирішення спору. Відступ Великої Палати Верховного

Суду від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеному в раніше ухваленому рішенні Верховного Суду України (постанова Верховного Суду України від 13 вересня 2017 року у справі № 6–1445цс17), з огляду на порушення принципу виконання рішення у повному обсязі (п. 1 частини другої статті 11 Закону № 606-XIV).....	266
7.8. Визначення належної юрисдикції у справі за позовом фізичної особи до юридичної особи про стягнення коштів відповідно до ст. 625 ЦК України (3% річних за невиконання грошового зобов'язання, індексу інфляції) та витрат на правову допомогу, у зв'язку з несвоєчасним виконанням рішення господарського суду про стягнення з Товариства вартості її частки у статутному фонді у зв'язку з виходом позивача із Товариства.....	268
7.9. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись скарга щодо оскарження постанови державного виконавця про накладення штрафу в силу положень статті 18 КАС України (в редакції чинній на час розгляду скарги).....	269
7.10. У якій валюті державний виконавець має виконати судові рішення про стягнення суми, визначеної у рішенні суду в іноземній валюті, із зазначенням гривневого еквіваленту за офіційним курсом НБУ на час вирішення спору.....	270
7.11. У порядку якого виду судочинства (господарського чи адміністративного) має розглядатись справа щодо оскарження постанов про стягнення виконавчого збору, винесених державним виконавцем.....	271
7.12. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись справа за позовом фізичної особи до двох фізичних осіб, Київського відділу державної виконавчої служби м. Харкова Головного територіального управління юстиції в Харківській області про виключення майна з-під арешту.....	272
7.13. Застосування норм Господарського процесуального кодексу України щодо наявності чи відсутності права на апеляційне оскарження ухвали про відмову у зміні способу чи порядку виконання судового рішення.....	273
7.14. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись позов Осіб до управління державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції про бездіяльність службових осіб відділу контролю за виконанням рішень суду щодо невиконання статей 40, 32, 34 та 124 Конституції України службовою особою відділу контролю за виконанням рішень суду ГТУЮ, дії якого, як зазначили позивачі, набули ознак ст. 60 Закону України «Про запобігання корупції» (предметом спору є визнання протиправною	

- бездіяльності посадової особи Управління державної виконавчої служби ГТУЮ у виконавчому провадженні за виконавчим листом, виданими районним судом у цивільній справі) 274
- 7.15. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи господарського) має розглядатись подання про примусове проникнення до володіння боржника, якщо на примусовому виконанні у державного виконавця перебуває судове рішення господарського суду, а розділом VI ЦПК України у редакції, чинній на час вирішення питання судом першої інстанції, «Процесуальні питання, пов'язані з виконанням судових рішень у цивільних справах та рішень інших органів (посадових осіб)» визначено компетенцію загального суду щодо вирішення питань, пов'язаних з виконанням судових рішень саме у цивільних справах 275
- 7.16. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись спір щодо визнання протиправною та скасування постанови відповідача (відділ примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України) про стягнення виконавчого збору 276
- 7.17. У порядку якого виду судочинства (цивільного чи адміністративного) має розглядатись позов Банку до Головного територіального управління юстиції про визнання протиправною бездіяльності відповідача щодо неподання до Головного управління Державної казначейської служби України платіжного доручення про переказ коштів з призначенням платежу «заборгованість Особи згідно виконавчого листа виданого районним судом»; зобов'язання відповідача перерахувати грошові кошти 277
- 7.18. У порядку якого виду судочинства (господарського чи адміністративного) має розглядатись спір про бездіяльність органу Державної казначейської служби, що полягає у відмові від виконання рішення господарського суду і у поверненні без виконання наказу такого суду 278
- 7.19. Повернення виконавчого збору з Державного бюджету України. У спорах про повернення помилково або надміру сплачених сум виконавчого збору спірні суми мають стягуватися з Державного бюджету України 279
- 7.20. Стягнення виконавчого збору з органів Держказначейства. Розгляд спорів здійснюється в порядку адміністративного судочинства 280
- 7.21. Застосовуючи положення редакції Закону України від 02.06.2016 № 1404-VIII «Про виконавче провадження» та відповідного процесуального законодавства чинного з 15.12.2017, слід враховувати, що провадження у справах здійснюється згідно із законами, чинними на час вчинення окремих процесуальних дій, розгляду і вирішення справи 281

- 7.22. Наказ про арешт майна був виданий арбітражним судом, отже, позивач повинен звернутися про зняття такого арешту до господарського суду, зазначена справа не є підсудною адміністративному суду, а повинна розглядатися за правилами господарського судочинства 282
- 7.23. Враховуючи характер спору, позов про зняття арешту з нерухомого майна згідно зі статтею 15 ЦПК України, статтями 1 і 12 ГПК України в редакції, чинній на час вирішення спору судами першої й апеляційної інстанцій, мав розглядатися за правилами господарського судочинства, незалежно від підстав арешту майна 284

8. ПРИКЛАДИ ВІДМОВИ У ВІДКРИТТІ КАСАЦІЙНОГО ПРОВАДЖЕННЯ З ПЕРЕГЛЯДУ УХВАЛИ ПРО РОЗГЛЯД СКАРГ НА ДІЇ (БЕЗДІЯЛЬНІСТЬ) ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ, ПРИВАТНОГО ВИКОНАВЦЯ, ЯКЩО РІШЕННЯ КАСАЦІЙНОГО СУДУ ЗА НАСЛІДКАМИ РОЗГЛЯДУ ТАКОЇ СКАРГИ НЕ МАЄ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЄДИНОЇ ПРАВОЗАСТОСОВЧОЇ ПРАКТИКИ (АБЗАЦ ДРУГИЙ ЧАСТИНИ 2 СТАТТІ 293 ГОСПОДАРСЬКОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ).

- 8.1. Доводи скажника зводяться до незгоди із судовими рішеннями та встановленими обставинами справи, а також до переоцінки наявних у матеріалах справи доказів 285
- 8.2. Правова позиція, викладена судами попередніх інстанцій в оскаржених судових рішеннях, кореспондується із правовими позиціями Верховного Суду щодо застосування норм Закону України «Про виконавче провадження», що регулюють зняття арешту, накладеного на майно боржника, у випадку повернення виконавчого документа 289
- 8.3. Правова позиція, викладена судами попередніх інстанцій в оскаржених судових рішеннях, кореспондується із правовими позиціями Верховного Суду щодо застосування положень Закону України «Про заходи, спрямовані на врегулювання заборгованості тепlopостачальних та теплогенеруючих організацій та підприємств централізованого водопостачання і водовідведення за спожиті енергоносії» 290
- 8.4. Правова позиція, викладена судами попередніх інстанцій в оскаржених судових рішеннях, кореспондується із правовими позиціями Верховного Суду з питань виконання рішень суду про стягнення коштів, боржником за якими є державний орган..... 291
- 8.5. Обов'язок стягувача самостійно прийняти у встановлений строк рішення про доцільність та бажання залишити майно боржника за собою в погашення боргу за виконавчим документом та заявити про таке бажання шляхом надання виконавцеві відповідного письмового повідомлення..... 293

- 8.6. Після прийняття господарським судом ухвали про заміну сторони у виконавчому провадженні всі права стягувача переходять до правонаступника, а тому у особи, яка відступила право стягнення, відсутні підстави заявляти вимоги як про оскарження дій державного виконавця, вчинених в межах виконавчого провадження, так і про скасування постановлених виконавцем документів виконавчого провадження після постановлення вказаної ухвали294
- 8.7. Відсутність можливості господарським судом перевищення власних повноважень та втручання у дискреційні повноваження органу державної виконавчої служби щодо зняття арешту з майна боржника ..296
- 8.8. Стягувач у виконавчому провадженні, з моменту пред'явлення виконавчого документа до виконання, обізнаний про ймовірність порушення його прав у виконавчому провадженні та, відповідно, не позбавлений можливості скористатись відповідними механізмами контролю та захисту своїх прав у визначені законодавством строки297
- 8.9. Відсутність визначення строку, протягом якого начальник відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України зобов'язаний прийняти рішення (постанову) про проведення перевірки виконавчого провадження – та витребування його матеріалів або про відмову в проведенні такої перевірки..... 299
- 8.10. Право боржника на звернення до виконавця із пропозицією щодо видів майна чи предметів, які необхідно реалізувати в першу чергу.. 299
- 8.11. Оскарження судових рішень з розгляду скарг на дії державного виконавця щодо винесення постанови про накладення штрафу за невиконання боржником рішення суду 301
- 8.12. Оскарження судових рішень з розгляду скарг на дії державного виконавця щодо винесення постанови про накладення штрафу на боржника, який будучи обізнаним про винесення постанови про призначення виконавчих дій, не забезпечив доступ до місця знаходження спірного майна та не підготував необхідних документів для передачі їх стягувачу 302
- 8.13. Відповідно до усталеної практики Європейського суду з прав людини повноваження вищих судових органів стосовно скасування чи зміни тих судових рішень, які вступили в законну силу та підлягають виконанню, мають використовуватися для виправлення фундаментальних порушень 303
- 8.14. Перегляд в касаційному порядку судових рішень на предмет правильності застосування приписів Закону України «Про виконавче провадження», що регулюють строки пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання, не матиме значення для формування єдиної правозастосовчої практики 304
- 8.15. Перегляд в касаційному порядку судових рішень, прийнятих за результатом розгляду скарги на дії приватного виконавця щодо викривлення результатів оцінки арештованого майна через порушення процедури визначення його вартості 305

Наукове видання

**ПРАВОВІ ВИСНОВКИ ВЕРХОВНОГО СУДУ
У СПРАВАХ ЩОДО ВИКОНАННЯ
СУДОВИХ РІШЕНЬ ТА ВИКОНАВЧОГО
ПРОВАДЖЕННЯ
(господарська юрисдикція)**

Відповідальний за випуск
Комп'ютерна верстка
Обкладинка

О.В. Діордійчук
Д. М. Алексєєв
Д. М. Алексєєв

Підписано до друку 14.01.2019 р. Формат 70x100^{1/16}
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Друк офсетний. Умовн.-друк. арк. 27,3.

Видавництво «Алерта»

04210, м. Київ, а/с 112.

Тел.: (044) 223-15-25, 223-15-30; (099) 607-97-62.

E-mail: alerta.pravovaednist@gmail.com, веб-сайт: www.alerta.kiev.ua

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 788 від 29.01.2002 р.